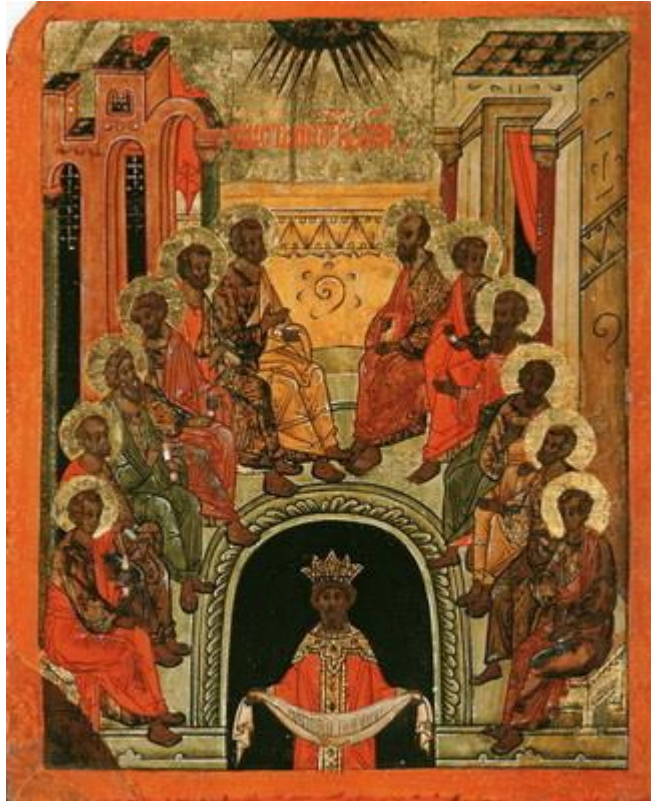


Ευχές Πεντηκοστής

(πρωτότυπο κείμενο και πολυτονική μετάφραση)



ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΥΧΗ Α΄

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε,
ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξι-
χνίαστε, ἀναλλοίωτε,
ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε,
ἀνεξίκακε Κύριε ὁ μόνος
ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν
οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ
δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς·
ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς
πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων·
Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ
παρακαλοῦμεν, Δέσποτα
φιλόνητο, τὸν Πατέρα
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοῦς

Ἀκηλίδωτε, ἄφθαρτε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀπρόσιτε, ἀ-
νεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε,
ἀνεξίκακε Κύριε· Ἐσὺ ποὺ εἶσαι ὁ μόνος ἀθάνατος,
τὸ ἀπλησίαστο φῶς, ποὺ ἔφτιαξες τὸν οὐρανὸ, τὴ
γῆ, τὴ θάλασσα καὶ ὅλα τὰ δημιουργήματα μέσα
τους, Ἐσὺ ποὺ πρὶν ἀκόμα σοῦ ζητήσουμε
ὀτιδήποτε, μᾶς τὸ δίνεις: σὲ παρακαλοῦμε καὶ σὲ
ἰκετεύουμε, Δέσποτα φιλόνητο, Πατέρα τοῦ Κυ-
ρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· Αὐτὸς ποὺ γιὰ μᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία κατέβηκε
ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ὅταν μὲ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ἔλαβε σάρκα ἀπὸ τὴν ἔνδοξη
Ἀειπάρθενο καὶ Θεοτόκο Μαρία. Αὐτὸς, λοιπὸν,
τότε ποὺ βάδιζε πρὸς τὸ σωτήριο Πάθος, ἐμᾶς τοὺς
ταπεινοὺς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀνάξιους δούλους
σου, μᾶς δίδαξε πρῶτα μὲ λόγια καὶ ἔπειτα μᾶς
ὑπέδειξε μὲ ἔργα πῶς, ὅταν θέλουμε νὰ σὲ
παρακαλέσουμε γιὰ κάτι, πρέπει νὰ σκύβουμε τὸ

ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντος ἐκ τῶν
οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου
καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· Ὃς,
πρότερον μὲν λόγοις
διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ
ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ
σωτήριον ὑφίστατο πάθος,
παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν
τοῖς ταπεινοῖς καὶ
ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου, δεήσεις
προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ
γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν
ιδίων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν
τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ
φιλόνητο, ἐπάκουσον
ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθα σε·

κεφάλι καὶ νὰ λυγίζουμε τὰ γόνατα, προκειμένου
νὰ συγχωρήσεις σὲ μᾶς τὶς ἀμαρτίες μας καὶ στὸ
λαὸ σου, ὅσα λαθεύει ἀπὸ ἄγνοια.

Ἐσὺ, λοιπὸν, πολυεὐσπλαχνε καὶ φιλόνητο,
Θεὲ καὶ Πατέρα μας, ἄκουγέ μας, ὅποτεδήποτε σε
ἐπικαλοῦμαστε, μὰ, ἰδιαίτερα ἄκουσέ μας σήμερα,

ἔξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν.

Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυ-

ποῦ ἐορτάζουμε τὴν μεγάλη αὐτὴν ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἀφοῦ ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανούς καὶ κάθισε στὰ δεξιὰ σου, ἔστειλε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς Ἅγίους Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους τοῦ κι Ἐκεῖνο, κάθησε ἐπάνω στὸν καθένα τους καὶ πλημμύρισαν ὅλοι ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη χάρη του καὶ διαλάλησαν τὰ μεγαλεῖα σου σὲ ἄγνωστες μέχρι τότε σ' ἐκείνους γλώσσες καὶ προφήτευσαν.

Τώρα, λοιπόν, που σὲ παρακαλοῦμε ἄκουσε τὶς δεήσεις μας, ἔχε μας στὸ νοῦ σου ἐμᾶς τοὺς τιποτένιους καὶ ἀξιοκατάκριτους καὶ ἐλευθέρωσε τὶς αἰχμάλωτες ψυχές μας, ἀφοῦ ἡ στοργή σου γίνεται συνήγορός μας. Δέξου μας, ποῦ πέφτουμε μπροστὰ σου καὶ ὁμολογοῦμε: Ναί, ἁμαρτήσαμε!

χῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμ-
πάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς
προσπίπτοντάς σοι καὶ βο-
ῶντας τό, Ἠμάρτομεν.

Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ
μητέρας, ἀπὸ γαστρὸς μη-
τρὸς ἡμῶν. Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ·
ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιό-
τητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυ-
μνώμεθα τῆς σῆς βοήθειας,
ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀ-
πολογίας.

Ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν·
Ἄμαρτίας νεότητος ἡμῶν
καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ
ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθά-
ρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψης
ἡμᾶς εἰς καιρὸν γῆρως· ἐν
τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡ-
μῶν, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς·
πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν
ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς

Σὲ σένα ἀνήκουμε ἀπὸ τότε ποὺ γεννηθήκαμε, ἀπὸ
τὴν κοιλιά τῆς μάνας μας ἐσένα ἔχουμε Θεό, ἀλλὰ
ἐπειδὴ οἱ ἡμέρες μας δαπανήθηκαν μάταια
μακρὰ σου, μείναμε χωρὶς τὴ βοήθειά σου καὶ
στερηθήκαμε ἀπὸ κάθε ὑπεράσπιση.

Ὅμως, παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὴν καλοσύνη σου,
σοῦ φωνάζουμε: ἁμαρτίες ποὺ κάναμε στὰ νιάτα
μας καὶ ἁμαρτίες ποὺ διαπράξαμε ἀπὸ ἀγνοία μὴν
τις θυμᾶσαι καὶ ἀπ' ὅσα κάναμε στὰ κρυφά, καθά-
ρισέ μας. Μὴ μᾶς παραπετάξεις στὰ γεράματα καὶ
ὅταν ἀρχίσει νὰ σβήνει ἡ ζωὴ μας, μὴ μᾶς ἐγκατα-
λείψεις. Πρὶν ἐπανέλθουμε στὸ χῶμα, ἀξίωσε μας
νὰ ἐπιστρέψουμε σὲ σένα. Καὶ δέξου μας μὲ ἐπιεί-
κεια καὶ χάρη.

σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες
ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι.
Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου·
ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν
οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν.
Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου
σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν
σου τὸν περιστώτα, καὶ
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ
πλούσιον ἔλεος.
Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς
ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ
διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν
ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱ-
εροῖς νόμοις σου.
Ἄγγελῳ πιστῷ φύλακι
παρακατάθου τὸν λαόν
σου· πάντας ἡμᾶς συνάγαγε
εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς
συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν
τὰ ἀμαρτήματα· καθάρισον

Ζύγισε τὶς ἀμαρτίες μας μὲ μέτρο τὴν εὐσπλαχνία
σου. Ἀπέναντι στὸ πλῆθος τῶν πλημμελημάτων
μας βάλει τὴν ἄβυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου.

Κύριε, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἁγίου κατοικητηρίου σου
κοίταξε τὸ λαό σου, ποὺ γονατιστὸς τριγύρω περι-
μένει ἀπὸ σένα τὸ πλούσιο ἔλεός σου.

Ἐπισκέψου μας μὲ τὴν καλοσύνη σου, ἐλευθέρωσε
μας ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ διαβόλου, ἀσφάλισε τὴ
ζωὴ μας μὲ τοὺς ἁγίους καὶ ἱεροὺς νόμους σου.

Βάλει τὸ λαό σου κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῶν Ἀγ-
γέλων σου. Συγκέντρωσε μας ὅλους στὴ Βασιλεία
σου. Συγχώρεσε μας ὅλους ποὺ ἐλπίζουμε σὲ σένα.
Τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸ λαό σου, ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὰ ἀ-
μαρτήματά μας. Καθάρισε μας μὲ τὴν ἐπενέργεια
τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ διάλυσε τὶς ἐναντί-
ον μας μηχανορραφίες τοῦ ἐχθροῦ.

ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου
σου Πνεύματος· διάλυσον
τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ
ἐχθροῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσπο-
τα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας
τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡ-
λιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαι-
δρόνας ταῖς ἀνγαῖς τοῦ πυ-
ρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας
διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας,
καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς
τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς
δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡ-
μῖν συγχώρησας τὰ ἐκούσια
καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήμα-
τα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς
ἡμῶν ἰκεσίας καὶ κατάπεμ-
ψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου.

Εὐλογημένος νὰ εἶσαι Κύριε, Δέσποτα Παντοκρά-
τορα, ἐσὺ ποὺ φώτισες τὴν ἡμέρα μὲ τὸ φῶς τὸ ἡ-
λιακὸ καὶ ποὺ ὀμόρφυνες τὴ νύκτα μὲ τὶς πύρινες
ἀνταύγειες, ἐσὺ ποὺ μᾶς ἀξιώσες νὰ περάσουμε τὸ
μῆκος τῆς ἡμέρας καὶ νὰ φτάσουμε στὴν ἀρχὴ τῆς
νύχτας, ἄκουσε τὴ δέηση μας καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ
σου καὶ συγχώρεσε σὲ ὅλους μας τὰ θελημένα καὶ
ἀθέλητα ἁμαρτήματα. Δέξου τὶς παρακλήσεις μας
καὶ στείλε τὸ πλῆθος τῆς συμπόνιας σου σὲ μᾶς
τοὺς κληρονόμους σου.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέ-
λοις σου· ὄπλισον ἡμᾶς ὄ-
πλοις δικαιοσύνης σου· πε-
ριχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀλη-
θείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς
τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς
ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ
πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντι-
κειμένου.

Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ
ἐπερχομένη νυκτί, τελείαν,
ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρ-
τητον, ἀσκανδάλιστον,
ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρε-
σβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
σάντων.

Προφύλαξέ μας μὲ τοὺς ἀγίους Ἀγγέλους σου, ὄ-
πλισέ μας μὲ τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης σου, περι-
χαράκωσέ μας μὲ τὴν ἀλήθειά σου, φρούρησέ μας
μὲ τὴ δύναμή σου, ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ κάθε κακῆ
περίστασι καὶ ἀπὸ κάθε ἐπίθεσι τοῦ ἐχθροῦ.

Χάρισέ μας, αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἡ νύχτα ποὺ ἔρ-
χεται νὰ εἶναι τέλεια, ἀγία, εἰρηνικὴ, ἀναμάρτητη,
ἀσκανδάλιστη, ἀπονήρευτη καὶ τέτοιες νὰ εἶναι
ὅλες οἱ ἡμέρες τῆς ζωῆς μας μὲ τὶς μεσιτεῖες τῆς ἀγί-
ας Θεοτόκου καὶ ὅλων τῶν ἀγίων ποὺ σὲ εὐαρέστη-
σαν στοὺς αἰῶνες.

ΕΥΧΗ Β'

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον, τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὧτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μας, ἐσὺ εἶσαι ποὺ μᾶς ἔδωσες, τὴ δική σου εἰρήνη καὶ τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ παρουσία σου στὸ βίο μας εἶναι ἀναφαίρετη κληρονομία ποὺ προσφέρει στους πιστούς. Αὐτὴν τὴ χάρη ἐμφανέστερα τὴν ἡμέρα ἐκείνη τῆς Πεντηκοστῆς, σὰν σήμερα, τὴν ἔστειλες μὲ τὴ μορφὴ πυρίνων γλωσσῶν στους Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους σου καὶ γέμισες τὰ χεῖλη τους. Ἔπειτα, ὅλοι ἐμεῖς, ἄνθρωποι ἀπὸ διαφορετικὰ ἔθνη, ἀκούσαμε ἀπὸ τὸ στόμα τους μὲ τὰ ἴδια τὰ ἀφτιά μας καὶ στὴ δική μας γλῶσσα ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός. Ἀπὸ τότε, φωτίσθηκε ἡ ζωὴ μας ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀπαλλαχθήκαμε ἀπὸ τὸ νοητὸ σκοτάδι τῆς πλάνης στὴν ὁποία ζούσαμε. Ἀπὸ τότε, μάθαμε νὰ πιστεύουμε σὲ σένα καὶ νὰ κηρύττουμε τὸ ὄνομά σου, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ εἶδαμε μὲ τὰ μάτια μας τὴ

Πνεύματος ἐφωτίσθημεν,
καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ σκό-
τους, ἀπηλλάγημεν, καὶ τῆ
τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων
γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑ-
περφυεῖ ἐνεργεία, τὴν εἰς σὲ
πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ
σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν
μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει,
καὶ ἐξουσία κατηυγάσθη-
μεν.

Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ
Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς
φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλα-
κτος καὶ ἀμετακίνητος χα-
ρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρί-
ας καὶ τῆς χάριτος, διά-
νοιξον κάμοῦ τοῦ ἁμαρτω-
λοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με
πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ
προσεύχεσθαι.

θεϊκὴ ἐνέργεια τῶν πυρίνων γλωσσῶν καὶ
γνωρίσαμε τὴ λάμψη τῆς θεότητος, τῆς δυνάμεως
καὶ τῆς ἐξουσίας σου, μαζὶ μὲ τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐσὺ, λοιπὸν, τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατέρα, ποὺ εἶσαι
ὀλόιδιος καὶ ἀπαράλλακτος μὲ τὴν οὐσία καὶ τὴ
φύση Του, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, ἄ-
νοιξε τὰ ἁμαρτωλά μου χεῖλη καὶ δίδαξέ με, πῶς
πρέπει νὰ προσεύχομαι καὶ γιὰ ποιά πράγματα.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἢ σὴ εὐσπλαχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ρήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύομαι.

Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῆ ἀφροσύνη μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκιάσον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς

Ἐσὺ εἶσαι ποὺ γνωρίζεις τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου, ἀλλὰ ἡ καλοσύνη σου θὰ τις νικήσει κι ἄς εἶναι καὶ ἀμέτρητες. Γεμᾶτος φόβο στέκομαι μπροστὰ σου ἔχοντας ρίξει τὴν ἀπόγνωση τῆς ψυχῆς μου μέσα στὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου.

Κυβέρνησε τὴ ζωὴ μου ἐσὺ, ποὺ με ἀνείπωτη σοφία καὶ δύναμη κυβερνᾷς με ἓνα σου λόγο τὴν κτίση. Ἐσὺ, τὸ ἀπάνεμο λιμάνι στὴν τρικυμία τῆς ζωῆς, δίδαξέ με ποιὸ δρόμο νὰ ἀκολουθήσω.

Δῶσε στὶς σκέψεις μου τὸ Πνεῦμα τῆς δικῆς σου σοφίας. Δώρισε στὴν ἀπεριοσκεψία μου Πνεῦμα συνέσεως. Σκέπασε τὰ ἔργα μου με Πνεῦμα φόβου σὲ σένα. Ἀνακαίνισε τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς μου με Πνεῦμα εὐθύτητος. Στήριξε τὴν ὀλισθηρὴ μου σκέψη με Πνεῦμα θαρρετὸ, ὥστε κάθε μέρα με τὸ ἀγαθὸ σου Πνεῦμα νὰ ὀδηγοῦμαι στὸ συμφέρον μου καὶ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἐφαρμόζω τὶς ἐντολές σου καὶ νὰ θυμᾶμαι πάντοτε τὴν ἔνδοξη παρουσία σου, ὅποτε

διανοίας μου στήριζον ὀλι-
σθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, τῷ Πνεύματι σου
τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέ-
ρον ὀδηγούμενος, καταξιω-
θῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου,
καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν
ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς
τῶν πεπραγμένων ἡμῖν πα-
ρουσίας· καὶ μὴ παρίδης με
τοῖς φθειρομένοις τοῦ κό-
σμου τούτου ἐναπατᾶσθαι
τερπινοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλον-
των ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύ-
σεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν.

Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι
ὅσα περ ἂν τις αἰτήσῃται ἐν
τῷ ὀνόματι σου, ἀκωλύτως
παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συ-
ναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός·
διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ
ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου σου
Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω

καὶ θὰ ἐρευνήσεις τὶς πράξεις μας. Καὶ μὴ με ἐγκα-
ταλείψεις καὶ ἐξαπατηθῶ σὺς φθαρτὲς ἡδονὲς αὐ-
τοῦ τοῦ κόσμου· ἀλλὰ ἐνίσχυσέ με, ὥστε νὰ ἐπιθυ-
μῶ νὰ ἀπολαύσω τοὺς μελλούμενους θησαυροὺς.

Ἐπειδὴ, ἐσὺ εἶπες Δέσποτα, ὅτι ὅσα καὶ ἂν ζητήσῃ
κάποιος στὸ ὄνομά Σου, χωρὶς δυσκολία θὰ τὰ λά-
βει ἀπὸ τὸ Θεὸ Πατέρα, ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο αἰώνιος
μὲ Εσένα. Γι' αὐτὸ, καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὴ
σημερινὴ ἡμέρα τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τὴν ἀγαθότητά σου παρακαλῶ: Ὅσα
μὲ προσευχὴ σοῦ ζήτησα, ἀπόδωσέ τα μου γιὰ νὰ
σωθῶ.

ἀγαθότητα· Ὅσα ηὐξάμην,
ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν.

Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργε-
σίας πλουσιοπάροχος δοτήρ
ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδούς ὑ-
περεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμε-
θα.

Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεή-
μων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγο-
νώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινω-
νός, καὶ τοῖς κάμπουσι
πρὸς σέ γόνυ, ἐπικαμπόμε-
νος φιλευσπλάχνως, ἰλα-
σμός τε γενόμενος τῶν ἁ-
μαρτιῶν ἡμῶν.

Δός δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου
τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἐπά-
κουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁ-
γίου σου· ἀγίασον αὐτοὺς
τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δε-
ξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς
ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων

Ναί, Κύριε, ἐσὺ ποὺ δίνεις πλουσιοπάροχα κάθε
εὐεργεσία, ἐσὺ εἶσαι καὶ ποὺ δίνεις πολὺ περισσό-
τερα ἀπ' ὅσα σοῦ ζητᾶμε.

Ἐσὺ εἶσαι ποὺ πάσχεις μαζί μας, ἐσὺ ποὺ μᾶς ἐλε-
εῖς, ἐσὺ ποὺ πῆρες τὴν σάρκα μας, χωρὶς ὅμως ἁ-
μαρτία, ἐσὺ εἶσαι ποὺ λυγίζεις φιλεύσπλαχνα τὴν
καρδιά σου σὲ ὅσους λυγίζουν σὲ σένα τὰ γόνατα,
ἐσὺ ποὺ ἔγινες ἡ λύτρωση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Λυπήσου τὸν κόσμο σου, Κύριε. Ἄκουσέ μας ἀπὸ
τὸν ἅγιο οὐρανὸ σου, ἀγίασε τὸ λαὸ σου μὲ τὴ σω-
τηριώδη δύναμή σου, σκέπασέ τους μὲ τὴ σκέπη
τῶν πτερύγων σου. Μὴν μᾶς παραβλέψεις· ἔργα
τῶν χειρῶν σου εἴμαστε.

σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου.

Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ
καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτριῷ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἐαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας.

Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβάνομενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Μόνο ἀπέναντι σου ἀμαρτάνουμε ἀλλὰ καὶ μόνο ἐσένα λατρεύουμε. Δέσποτα, ἄλλο Θεὸ δὲν ξέρομε νὰ προσκυνοῦμε, οὔτε σὲ ἄλλο Θεὸ ὑψώνουμε τὰ χέρια μας.

Ἐέχνα τὶς ἀμαρτίες μας καὶ δέξου τὶς γονατιστὲς δεήσεις μας, ἄπλωσε σὲ ὅλους χεῖρι βοηθείας καὶ δέξου τὴν προσευχή μας αὐτή, σὰν καλοδεχούμενο θυμίαμα ποὺ ἀνεβαίνει μπροστὰ στὴν ὑπεράγαθη Βασιλεία σου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου.

Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάσεις.

Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῶν προσγινομένης.

Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ

Κύριε, ἐσὺ, ποῦ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας ποῦ πέρασε μᾶς γλίτωσες ἀπὸ κάθε βέλος ποῦ πετοῦσε, ἐλευθέρωσέ μας καὶ ἀπὸ κάθε κακὸ ποῦ κινεῖται στὸ σκοτάδι.

Δέξου τὴν ἐσπερινὴ αὐτὴ προσφορὰ μας καὶ τὴν ὕψωση τῶν χειρῶν μας.

Ἀξίωσέ μας, νὰ περάσουμε τὴ διάρκεια τῆς νύχτας χωρὶς ἀμαρτίες καὶ κακοὺς πειρασμοὺς. Λύτρωσέ μας ἀπὸ κάθε ταραχὴ καὶ δειλία ποῦ μπορεῖ νὰ μᾶς προξενήσῃ ὁ διάβολος.

Χάρισε στὶς ψυχές μας κατάνυξη καὶ στὶς σκέψεις μας φροντίδα γιὰ τὴ φοβερὴ καὶ δίκαιη ἐξεταστικὴ κρίση σου.

Ἦρέμησε μὲ τὸ φόβο σου τὶς σάρκες μας καὶ νέκρωσε τὰ μέλη μας, ποῦ μᾶς κρατοῦν στὴν γῆ, ὥστε, στὴν ἡσυχία τοῦ ὕπνου νὰ ἀποκτήσουμε τὴ λαμπρὴ ἐμπειρία τῆς κρίσεώς σου.

καθ' ὕπνον ἡσυχία, ἐμφαι-
δρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν
κριμάτων σου.

Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶ-
σαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ
ἐπιθυμίαν βλαβερὰν.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ
καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστη-
ριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ
προκόποντας ἐν τοῖς πα-
ραγγέλμασί σου.

Διῶξε ἀπὸ μᾶς κάθε ἀπρεπῆ φαντασίωση καὶ βλα-
βερὴ ἐπιθυμία.

Καὶ σήκωσέ μας, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα γιὰ νὰ προσευ-
χηθοῦμε, στηριγμένους στὴν πίστη καὶ μὲ προκο-
πὴ σὰ παραγγέλματά σου.

ΕΥΧΗ Γ'

Ἡ ἀενάως βρῦουσα ζωτικὴ
καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συ-
ναίδιος τοῦ Πατρὸς δημι-
ουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν
τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν

Πηγὴ ἀστείρευτη, ποὺ μᾶς φέρνεις ζωὴ καὶ φῶς,
δύναμη δημιουργικὴ ἴδια μὲ τοῦ Πατέρα, Χριστέ
καὶ Θεέ μας. Ἐσὺ ποὺ ὀλοκλήρωσες μὲ ὁμορφο καὶ
σωτηριώδη τρόπο τὴν σωτηρία μας. Ἐσὺ ποὺ ἔ-

βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερ-
κάλλως πληρώσας, Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δε-
σμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα
ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν
δὲ πνευμάτων πλήθη κατα-
πατήσας· ὁ προσαγαγὼν σε-
αυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱ-
ερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄ-
χραντον εἰς θυσίαν, τὸ πά-
σης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε
καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρι-
κτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆ-
του ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν
αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς
ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς
αἰωνίους συντρίψας, καὶ
τοῖς κάτω καθημένοις ἄνο-
δον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέ-
κακον καὶ βύθιον δράκον-
τα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγ-
κιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζό-
φου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ
καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ καὶ σκότει

σπασες τὰ ἅλута δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ τὶς κλει-
δαριῆς τοῦ Ἄδου. Ἐσὺ ποὺ καταπάτησες τὰ πλήθη
τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Ἐσὺ ποὺ τὸν ἴδιο σου
τὸν ἑαυτὸ προσέφερες γιὰ χάρη μας. Ἐσὺ ποὺ θυ-
σίασες τὸ ἴδιο σου τὸ σῶμα, τὸ ἄχραντο, τὸ ἄμωμο
καὶ ἀμόλυντο ἀπὸ κάθε ἀμαρτία καὶ μὲ αὐτὴν τὴν
φρικτὴ καὶ ἀνέκφραστη ἱερὴ πράξη, μᾶς χάρισες
αἰώνια ζωὴ. Ἐσὺ ποὺ κατέβηκες στὸν Ἄδου καὶ συ-
νέτριψες τοὺς αἰωνίους μοχλοὺς του καὶ ἔδειξες
τὴν ἄνοδο σὲ ὅσους κατοικοῦσαν ἐκεῖ κάτω. Ἐσὺ
ποὺ ἀγκίστρωσες τὸν ἀρχικάκιστο σκοτεινὸ δρά-
κοντα μὲ δόλωμα θεϊκῆς σοφίας, τὸν ἔδεσες μὲ
βαριῆς ἀλυσίδες καὶ μὲ τὴν ἀπειροδύναμη ἰσχύ
σου τὸν ἔριξες στὰ τάρταρα τοῦ Ἄδου, στὸ ἄσβεστο
πῦρ καὶ στὸ ἐξώτερο σκότος. Ἐσὺ, ἡ μεγαλῶνυμη
σοφία τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ὁ συμπαραστάτης κάθε
ἀνθρώπου ποὺ περνάει πειρασμούς. Ἐσὺ ποὺ
ρίχνεις τὸ φῶς σου ἀκόμα καὶ σ' ἐκείνους ποὺ ζοῦν
σὲ χώρα καὶ σκιά θανάτου. Ἐσὺ Κύριε τῆς
αἰωνίας δόξας. Ἐσὺ Γιὲ ἀγαπητὲ τοῦ Ὑψίστου
Πατέρα, φῶς ἀπὸ αἴδιο φῶς, ἤλιε τῆς δικαιοσύνης,
ἄκουσέ μας ποὺ σὲ παρακαλοῦμε καὶ ἀνάπαυσε τὶς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὄλων ὅσοι μέχρι τώρα κοι-
μήθηκαν, πατέρων μας, ἀδελφῶν μας καὶ λοιπῶν
συγγενῶν μας κατὰ σάρκα καὶ ὄλων τῶν

ἔξωτέρω, διὰ τῆς ἀπειροδυναμίου σου κατασφαισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλῶνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπιηραζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ, δόξης ἀενάου, Κύριε, καὶ Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίον φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· ἥλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ὀρθοδόξων ἀδελφῶν μας. Σοῦ τοὺς θυμίζουμε, Κύριε, ἐπειδὴ Ἐσὺ ἔχεις ἐξουσία σὲ ὅλα καὶ στὰ χέρια σου κρατᾷς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δέσποτα παντοκράτορ, Θεέ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰσῶν, κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, ὁ

Δέσποτα Παντοκράτορα, Θεέ τῶν Πατέρων μας καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, δημιουργέ τῶν θνητῶν καὶ τῶν ἀθανάτων ὄντων ἀλλὰ καὶ κάθε ἀνθρώπινης φύσεως, ποὺ συναρμολογεῖται καὶ πάλι διαλύεται. Κύριε τῆς ζωῆς καὶ τοῦ τέλους, τῆς ἐδῶ βιοτῆς μας καὶ τοῦ ἐκεῖ ἐρχομοῦ μας. Ἐσὺ ποὺ μετρᾷς τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας καὶ ὀρίζεις τὸν καιρὸ τοῦ θανάτου μας. Ἐσὺ ποὺ κατεβάζεις στὸν Ἄδη καὶ ἀνεβάζεις ἀπὸ αὐτόν, ποὺ μᾶς εὐεργετεῖς μὲ τὶς ἀρρώστιες καὶ μᾶς ἀπελευθερώνεις ἀπὸ αὐτές. Ἐσὺ ποὺ τὰ παρόντα χρήσιμα φροντίζεις καὶ τὰ μέλλοντα ἀκριβοδίκαια διοικεῖς. Ἐσὺ ποὺ ὅσους χτυπήθηκαν μὲ τὸ κεντρὶ τοῦ θανάτου πάλι τοὺς ζωογονεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως. Ἐσὺ λοιπόν, Δέσποτα τῶν πάντων, ὁ Θεός μας, ὁ Σωτὴρας μας, ἡ ἐλπίδα ὅλων ὅσοι βρίσκονται στὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ὅσοι βρίσκονται στὶς μακρινές θάλασσες. Ἐσὺ ποὺ κατὰ τὴν τελευταία, μεγάλη καὶ σωτήρια ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς μᾶς ἔδειξες τὸ Μυστήριον τῆς ἁγίας καὶ ὁμοούσιας καὶ συναΐδιας καὶ ἀδιαίρετης καὶ ἀσύγχυτης Τριάδος. Ἐσὺ ποὺ μὲ τὴ μορφὴ πωρίνων γλωσσῶν μᾶς ἔδειξες τὴν ἐπιφοίτηση καὶ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο ἀπλώθηκε ἐπάνω στοὺς ἁγίους σου

καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλη καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἰλασμοὺς ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἅδῃ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν

Ἀποστόλους καὶ ἔτσι τοὺς ἀνέδειξες δασκάλους τοῦ Εὐαγγελίου σου, ὁμολογητὲς καὶ κήρυκες τῆς ἀληθινῆς Θεολογίας. Ἐσὺ ποὺ μᾶς ἀξιῶνεις καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τέλεια καὶ σωτήρια ἑορτῇ νὰ σὲ παρακαλοῦμε ἱκετευτικὰ γιὰ ὅσους κρατοῦνται στὸν Ἄδῃ. Ἐσὺ ποὺ μᾶς δίνεις μεγάλες ἐλπίδες γιὰ τὴν ἀνακούφιση καὶ τὴ διευκόλυνση αὐτῶν ποὺ ζοῦν σὲ δυσκολία ἐκεῖ. Ἄκουσέ μας, ποὺ σὲ παρακαλοῦμε οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄθλιοι. Τὶς ψυχὲς τῶν δούλων σου ποὺ ἔχουν κοιμηθεῖ, ἀνάπαυσέ τεσ σὲ τόπο φωτεινὸ, σὲ τόπο χλοερὸ, σὲ τόπο ἀναψυχῆς, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει κανένας πόνος, καμία λύπη, κανένας στεναγμὸς. Κατάταξε τὰ πνεύματά τους μαζὶ μὲ τοὺς δικαίους καὶ κάνε τους ἄξιους εἰρήνης καὶ ἀνέσεως, διότι οἱ νεκροὶ δὲν μποροῦν νὰ σὲ δοξολογήσουν, Κύριε, οὔτε τολμοῦν νὰ ὁμολογήσουν τὸ ὄνομά σου ὅσοι κατοικοῦν στὸν Ἄδῃ, ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ζωντανοὶ σὲ εὐλογοῦμε, σὲ παρακαλοῦμε καὶ σοῦ προσφέρουμε ἐξιλαστήριες θυσίες καὶ προσευχὲς γιὰ τὶς ψυχὲς ἐκείνων.

κατεχόντων αὐτοὺς ἀνια-
ρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ
σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπά-
κουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν,
καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου·
καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων σου τῶν προκε-
κοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτει-
νῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τό-
πῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέ-
δρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ
στεναγμός· καὶ κατάταξον
τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκη-
ναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης
καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐ-
τοὺς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέ-
σουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν
ἄδη ἐξομολόγησιν παρρησι-
άζονται προσφέρειν σοι, ἀλ-
λ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦ-
μέν σε, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ
τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ
θυσίας προσάγομέν σοι ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι κατενώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασιῶν σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀνάξις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοὶ τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέ-

ῶ μεγάλῳ, ὁ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος Θεός, Ἐσὺ ποῦ μᾶς ἀξιῶνεις τούτῃ τὴν ὥρα νὰ στεκόμαστε μπροστὰ στὴν ἀπλησίαστη δόξα σου γιὰ νὰ ὑμνοῦμε καὶ νὰ δοξάζουμε τὰ θαυμαστά σου ἔργα, λυπήσου μας τοὺς ἀνάξιους δούλους σου καὶ δώσε μας τὴ χάρη νὰ σοῦ προσφέρουμε μὲ συντριβὴ καρδιάς, μὲ ταπείνωση ἀλλὰ καὶ βεβαιότητα τὸν τρισάγιο ὕμνο μας καὶ τὴν εὐχαριστία γιὰ τὶς μεγάλες σου δωρεές ποῦ ἔκανες καὶ συνεχίζεις νὰ κάνεις σὲ ἐμᾶς. Θυμήσου Κύριε ὅτι εἴμαστε ἀδύναμοι ἄνθρωποι καὶ μὴ μᾶς ἐξαλείψεις μαζί μὲ τὶς ἀμαρτίες μας, ἀλλὰ δεῖξε μέγαλο ἔλεος στὴν ταπείνωσή μας, ὥστε ἀποφεύγοντας τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας νὰ ζήσουμε τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ μας στὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης σου καὶ προφυλαγμένοι ἀπὸ κάθε ἐπιβουλὴ τοῦ πονηροῦ νὰ δοξάζουμε παντοῦ καὶ μὲ τόλμη ἐσένα, τὸν μόνο ἀληθινὸ καὶ φιλόανθρωπο Θεό.

ρα δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν.

Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐν πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς

Δέσποτα καὶ δημιουργὲ τῶν ὅλων, ἀλήθεια, εἶναι δικό σου τὸ μεγάλο, πράγματι, μυστήριον τῆς προσκαιρῆς διαλύσεως τῶν σωμάτων μας καὶ ἢ μετέπειτα συναρμολόγησή τους γιὰ τὴν ἀνάπαυσή μας στοὺς αἰῶνες.

Πάνω ἀπ' ὅλα, σοῦ χρωστᾶμε χάρις γιὰ τὸν ἐρχομό μας σ' αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ γιὰ τὴν ἔξοδό μας ἀπ' αὐτόν, σημάδια τῆς ἐλπίδος μας στὴν ἀδιάψευστη ὑπόσχεσή σου γιὰ ἀνάσταση καὶ ἀτελείωτη ζωὴ, τὴν ὁποία θὰ ἀπολαύσουμε στὴν μελλοῦμενη Δεύτερη Παρουσία σου.

ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἥς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου.

Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος ἀντεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν.

Ἐσὺ εἶσαι ὁ ἀρχηγός τῆς ἀναστάσεώς μας καὶ τῶν ὄσων ἔχομε ζήσει ἀδέκαστος καὶ φιλόανθρωπος κριτής καὶ τῆς μισθαποδοσίας μας ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος. Συγκαταβαίνοντας πῆρες παρόμοια μὲ μᾶς σάρκα καὶ αἷμα καὶ ἀπέκτησες θεληματικὰ τὴν πείρα τῆς δικῆς μας ἀνθρωπίνης φύσεως, ὥστε νὰ μᾶς κρίνεις μὲ εὐσπλαχνία καὶ συμπόνια. Καὶ ἐνῶ ἐσὺ ὁ ἴδιος ὑπέφερες καὶ δοκιμαζόσουν, ἦρθες καὶ ἔγινες ἀντεπάγγελτος βοηθός στὶς δικές μας δοκιμασίες καὶ ἔτσι μᾶς προσκάλεσες δίπλα σου, προκειμένου νὰ φθάσουμε ἀνεπηρέαστοι στὴ δική σου ἀπάθεια.

Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις
καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀ-
νάπαυσον πάντας τοὺς πα-
τέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας,
καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς
καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁ-
μογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ
πάσας τὰς προαναπαυσαμέ-
νας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀνα-
στάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ
κατάταξον τὰ πνεύματα αὐ-
τῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βί-
βλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀ-
βραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ,
ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασι-
λείαν οὐρανῶν, ἐν παραδεί-
σῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτει-
νῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων
ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου
μονάς· συνέγειρων καὶ τὰ
σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἧ ὄ-
ρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου
καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας.

Δέξου, λοιπόν, Δέσποτα, τὶς προσευχὰς καὶ τὶς
παρακλήσεις μας, ἀνάπαυσε τὸν πατέρα τοῦ καθ'
ἐνὸς καὶ τὴ μητέρα, τὰ ἀδελφία καὶ τὶς ἀδελφές καὶ
τὰ τέκνα καὶ κάθε ἄλλο συγγενῆ καὶ ὁμογενῆ μας
καὶ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς ψυχὰς ποὺ ἀναπαύθηκαν
στὴν αἰώνια ζωὴ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως.
Καὶ κατάταξε τὰ πνεύματα καὶ τὰ ὀνόματά τους
στο βιβλίον τῆς ζωῆς, στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ,
τοῦ Ἰσαάκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, στὴ χώρα τῶν ζώντων,
στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, στὸν Παράδεισον τῆς
τρυφῆς. Ὅλους καθοδήγησέ μας μὲ τοὺς φωτει-
νοὺς Ἀγγέλους στοὺς τόπους τοὺς ἀγίους σου καὶ
ὅταν ἔρθει ἡ ἡμέρα ποὺ καθόρισες, ἀνάστησε καὶ
τὰ σώματά μας σύμφωνα μὲ τὶς ἀδιάψευστες ὑπο-
σχέσεις σου.

Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σέ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μεταστασις, ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰ μὴ ὁ μόνος σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεῖς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν.

Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν,

Δὲν ὑπάρχει θάνατος γιὰ μᾶς τοὺς δούλους σου, Κύριε. Δὲν εἶναι θάνατος γιὰ μᾶς, ὅταν ἀποχωρίζομαστε ἀπὸ τὸ σῶμα μας καὶ ἐρχόμαστε κοντὰ σὲ σένα τὸ Θεό. Μετάβαση εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ λυπηρὰ στὰ πιὸ καλὰ, στὰ πιὸ εὐχάριστα, στὴν ἀνάπαυση καὶ στὴ χαρὰ. Ἐὰν σὲ κάτι ἁμαρτήσαμε ἀπέναντί σου, νὰ μᾶς λυπηθεῖς ὅλους, ἀφοῦ κανένας δὲν εἶναι καθαρὸς καὶ ἀκηλίδωτος μπροστὰ σου, ἀκόμα κι ἂν ζήσει μόνο μία ἡμέρα. Μόνο ἐσύ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μας, ὑπῆρξες ἀναμάρτητος πάνω στὴ γῆ καὶ ἀπὸ σένα ὅλοι προσδοκοῦμε τὸ ἔλεος καὶ τὴ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Γι' αὐτὸ, σὰν ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὅλων μας, παράβλεψε τὰ παραπτώματά μας, ἄφησέ τα, συγχώρησέ τα, τὰ θελημένα καὶ τὰ ἀθέλητα, τὰ συ-

τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια,
τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ,
τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνον-
τα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν δια-
νοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πά-
σαις ἡμῶν ταῖς ἀναστρο-
φαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ
τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευ-
θερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι,
ἡμᾶς δὲ τοὺς περιστῶτας
εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν
καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος
ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ
σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα
καὶ φιλανθρωπίας διανοί-
γων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ
φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ
τῆς βασιλείας σου ἀξιούς ἡ-
μᾶς ποιήσον.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψι-
στος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανα-
σίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ

νειδητὰ καὶ τὰ ἀσυνείδητα, τὰ φανερὰ καὶ τὰ κρυ-
φά, ὅσα ἔγιναν πράξεις κι ὅσα ἔμειναν σκέψεις, ὅ-
σα ἔγιναν μὲ λόγια κι ὅσα μὲ τὴ συμπεριφορὰ καὶ
τις κινήσεις μας. Καὶ ὅσους ἦρθαν ἐκεῖ νωρίτερα
ἐλευθέρωσέ τους ἀπὸ κάθε κρῖμα καὶ δῶσε τους ἄ-
νεση. Ἐμᾶς ποὺ στέκουμε γονατιστοὶ μπροστὰ σου
εὐλόγησέ μας καὶ δῶσε μας τέλος καλὸ καὶ εἰρηνι-
κὸ. Καὶ κατὰ τὴ φρικτὴ καὶ φοβερὴ ἡμέρα τῆς
Δεύτερης Παρουσίας σου δεῖξε μας σπλάγχνα γεμᾶ-
τα ἔλεος καὶ φιλανθρωπία καὶ κάνε μας ἀξιούς τῆς
Βασιλείας σου.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιλος, ὁ μόνος ἀθάνατος,
Ἐσὺ ποὺ κατοικεῖς στὸ ἀπλησίαστο φῶς, ποὺ δημι-
οὔργησες μὲ σοφία ὅλη τὴν κτίση, ποὺ διαχώρισες

δημιουργήσας, ὁ διαχωρί-
σας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτούς,
καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος
εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σε-
λήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐ-
ξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ κατα-
ξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτω-
λούς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας
ἡμέρας προφθάσαι τὸ
πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολο-
γήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν
σοι λατρείαν προσαγαγεῖν.
Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε,
κατεύθυνον τὴν προσευχὴν
ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν
σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν πα-
ροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐ-
ποῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν·
ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός·

τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκοτάδι κι ἔβαλες τὸν ἥλιο νὰ ἐξου-
σιάζει τὴν ἡμέρα καὶ τὴ σελήνη μὲ τὰ ἀστέρια νὰ ἐ-
ξουσιάζουν τὴ νύχτα, ἐσὺ ποὺ ἀξιώσες ἐμᾶς τοὺς
ἀμαρτωλούς, νὰ φτάσουμε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἡμέρα
γιὰ νὰ δοῦμε τὸ πρόσωπό σου καὶ ἐξομολογητικὰ
νὰ σοῦ στείλουμε αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐσπερινὴ λατρεία
μας, Ἐσὺ, φιλάνθρωπε Κύριε, ὁδήγησε τὴν προ-
σευχὴ μας σὰν θυμίαμα μπροστὰ σου καὶ δέξου
τὴν σὰν εὐωδιαστὴ μοσχοβολιά.

Χάρισέ μας εἰρηνικὸ αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα καὶ τὴν ἐρ-
χόμενη νύχτα, ντύσε μας μὲ ὄπλα φωτεινά, λύτρω-
σέ μας ἀπὸ τὸ νυχτερινὸ φόβο καὶ ἀπὸ κάθε τι ποὺ
κινεῖται στὸ σκοτάδι καὶ δῶσε μας τὸν ὕπνο ποὺ
μᾶς τὸν χάρισες γιὰ ἀνάπαυση τῆς θνητῆς μας

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενεία ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ, ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν καταнуγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτη τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῆ σῆ εὐσπλαχνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντὸς

φύσης, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ κάθε διαβολικῆς φαντασίας.

Ναί, Δέσποτα τῶν ὅλων, χορηγέ κάθε ἀγαθοῦ, ὥστε καὶ στὰ κρεβάτια μας τὴ νύχτα νὰ μνημονεύουμε μὲ κατάνυξη τὸ πανάγιο ὄνομά σου καὶ τὴν αὐγὴ νὰ ἀνοίγουμε τὰ μάτια μας μὲ τὴν μελέτη τῶν ἐντολῶν σου. Ἐπειτα νὰ σηκωνόμαστε μὲ ψυχικὴ ἀγαλλίαση γιὰ νὰ δοξολογήσουμε τὴ δική σου ἀγαθότητα, προσκομίζοντας στὴν εὐσπλαχνία σου προσευχὲς καὶ ἰκεσίες γιὰ τὶς δικές μας ἀμαρτίες καὶ γιὰ ὅλου τοῦ λαοῦ σου, τὸν ὅποιο μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς ἀγίας Θεοτόκου νὰ ἐπισκεφθεῖς μὲ ἔλεος, Κύριε.

τοῦ λαοῦ σου, ὃν, ταῖς πρε-
σβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου
ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.